

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2.

Fylke: *amt fold*

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: *Rødnes*Emne: *Høyhansport*

Bygdelag:

Oppskr. av: *Svein Moland*Gard: *Grisebo*(adresse): *Norsk Folkemuseum*

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

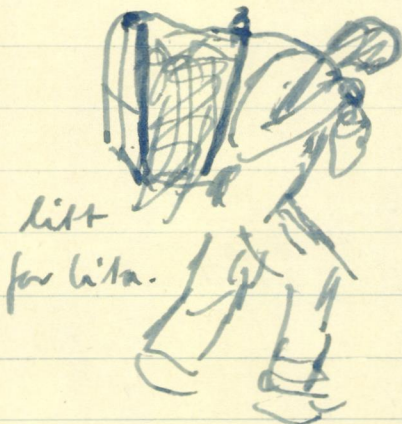
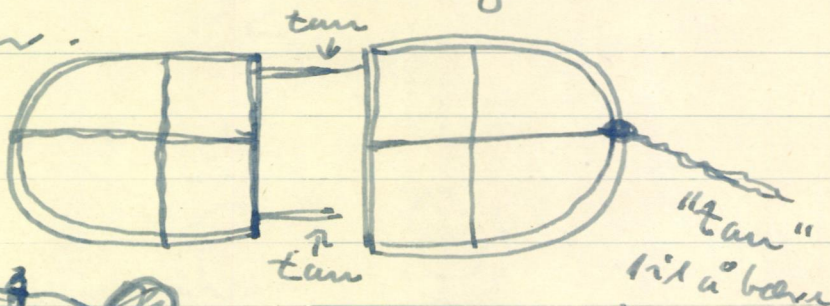
B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Milo Grisebo, p. 2. Orje, bonde, fødd 1862

SVAR

1. Var mein folk på store gårdar. Dei hadde ikkje utvask på hans gård.

2. Sasse var med "bennet" når dei ikkje hadde hest. Bennene var av bjørk eller eier.

Der var eit tan i sine bøygen ein knappa over andre og bar over sine skuldra.

Var bøyene tungt måtte ein stå ball og løfte i benna. Det var kvinnefolka som hjalp til.

Ikkje snorrett, ikkje løygestreng. Ikkje trillebør til høys, men til andre høys.

Summe mader der det er langt

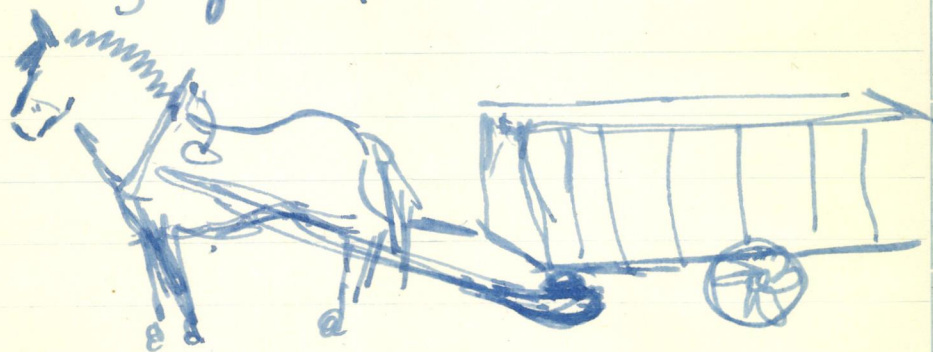

høy kan dei enda vere på 10
staurar. 2 mann bør. Ikkje
treverkonger. kan ikkje vere
lang vei. Men sjeldent fôr, helst det ikkje.

3. Ikkje myrdatt

4. Fôr var det "høyslede"

I riktig gamle dagar lå
sleden på jule med badde
"drag" framme.

Omlag slik meinte han
høyslede var ut i gamle
tid, men fôr han.

Sjått har han alltid bruka
"fôrstilling" med hjul.

"grimmene var høge fôr.

Sledene er breidare nå.

Bruka ikkje "hestking"

til høytjøving, ~~base~~ til

"stinslæ" og skjegg og klumpete.

"Trestoringen" bruka ditil

å høve staur og ved på fra

staur.

Det var på ein slung om ein
fikk stort eller lite riste lass.

Var nøye med å "firvaka"

Ei "firvakkens vekt" = 1 skipp = 40 kg.

Ei "firvakkens vekt"

Ei vekt etter firvakkens vekt = 40 kg.

Brutte nøle bare 4 vektens vekt.

Brutte "lessestang" Feste
den i ein krok framme og
"knepte" baki. Nokon kalla
den "bennestang".

I eit lass gjellte det som regel
1½ skippund.

Brutte ein hest til vanlig.
På stov, virkelig stov gårder
kulla dei 10 hestar.

5. Sunne somslätt

6. Sunne utmanuslätt.

1047

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING